

OPENBARE TERECHTZITTING VAN 20 JANUARI 2012

Vonnis n° :54

S.R. n° : 54

Bulletin :

De Rechtbank van Eerste Aanleg, zitting houdende te Veurne, provincie West-Vlaanderen, elfde kamer, rechtsprekende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken :

IN ZAKE VAN HET OPENBAAR MINISTERIE,

tegen

95 , mecanicien, geboren te op
, wonende te

beklaagde, in persoon verschijnende,

Not.ar. VU 66.L1.777-07

Beklaagd van :

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99 § 1-1° (en § 3), 146 lid 2-3-4, 147, 148, 149 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) de bij artikel 99 § 1-1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen zonder voorafgaande vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden, door namelijk zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken, in casu

door op het terrein, gelegen te
, ten kadaster gekend onder
in eigendom toebehorende aan (°

een grond te hebben gebruikt voor de aanleg van een betonnen verharding (4m x 20m) en langs de perceelsgrens, op een betonnen

2

verharding, een metalen hondenren (kooien in traliewerk: 4,5m x 10,5m) te hebben opgetrokken.

Te 8 op een niet nader te bepaald tijdstip in de periode van 1 februari 2007 tot 28 februari 2007.

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 146-5°, 147, 148, 154 tot en met 157 en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening dd. 18 mei 1999 (B.S. 08.06.1999) en gewijzigd bij Decreet van 26 april 2000 (B.S. 29.04.2000), handelingen, werken of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het bevel tot staking, de bekrachtigingsbelissing of, in voorkomend geval, de beschikking in kortgeding terzake

met betrekking op het terrein gelegen te
, ten kadaster gekend onder
, in eigendom toebehorende aan

hiernavolgende handelingen, werken, of wijzigingen te hebben voortgezet in strijd met het stakingsbevel dd. 17 februari 2007 namelijk een grond te hebben gebruikt voor de aanleg van een betonnen verharding (4m x 20m) en langs de perceelsgrens, op een betonnen verharding, een metalen hondenren (kooien in traliewerk: 4,5m x 10,5 m) te hebben opgetrokken.

Te op 11 juni 2009.

Deze tenlastelegging wordt thans strafbaar gesteld door de artikelen 1.1.1, 1.1.2, 6.1.1.5°, 6.1.3, 6.1.5 en 6.1.47 tot 6.1.50 van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening, in werking vanaf 1 september 2009 (art. 112 van het decreet van 27.03.2009 tot aanpassing en aanvulling van het ruimtelijke plannings-, vergunningen- en handhavingsbeleid, B.S. 15.05.2009).

* * *

Gelet op de stukken van de rechtspleging en in het bijzonder de dagvaarding, betekend aan de beklaagde.

Gehoord het openbaar ministerie, vertegenwoordigd door
substituut-procureur des Konings, in de uiteenzetting van de feiten en in zijn vordering.

Gehoord de beklaagde in zijn verdediging.

A
3**A. DE FEITEN**

Beklaagde was eigenaar van een woning gelegen te

Aan de achterzijde van de woning werd door beklaagde een betonnen verharding aangebracht, van 4 meter op 20 meter.

Langs de perceelsgrens werd een hondenren in metaal opgetrokken van 4,5 meter op 10,5 meter, die eveneens op een betonnen verharding werd aangebracht.

Voor beide werd geen stedenbouwkundige vergunning aangevraagd. De vaststellingen werden gedaan naar aanleiding van een klacht wegens lawaai, veroorzaakt door de honden van beklaagde.

B. BEoordeling

Beklaagde kreeg in juni 2009 een administratieve geldboete van 5.000,00 EUR aangeboden, maar stelt dat hij deze niet kon betalen, nu hij in een regime van collectieve schuldenregeling zit.

Beklaagde heeft de woning inmiddels verkocht. Uit het verder onderzoek is gebleken dat de nieuwe eigenaars de woning integraal zouden afbreken en de wederrechtelijke constructies zouden verwijderen. Dit zou intussen ook gebeurd zijn, zodat de herstellordering zonder voorwerp is.

De feiten worden door beklaagde niet betwist.

Gelet op de vaststellingen en de gegevens van het strafdossier, komen de aan beklaagde ten laste gelegde feiten in rechte bewezen voor.

C. STRAFtoemeting

Bij de strafftoemeting wordt rekening gehouden met:

- de ernst en de concrete aard van de feiten;
- de gegevens van het strafregister van beklaagde, waaruit blijkt dat de beklaagde nog niet eerder veroordeeld werd voor gelijkaardige feiten;
- de leeftijd van beklaagde;
- de beperkte financiële middelen van beklaagde.

Beklaagde vraagt de gunst van de opschorting. Beklaagde werd nooit eerder veroordeeld tot een criminele of een correctionele hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden. De feiten schijnen niet van die aard te zijn dat ze gestraft moesten worden met een gevangenisstraf van meer dan vijf jaar. De rechtbank is daarom van oordeel dat beklagde opschorting van straf kan worden verleend, mede gelet op het gunstig advies van het openbaar ministerie.

Gelet op de artikelen:

65, 100 Sw;

1.1.1., 1.1.2., 4.2.1., 6.1.1.1°, 6.1.1.5° en 6.1.47. tot en met 6.1.50. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, voorheen de artikelen 99, §1, 1° en §3, 146, eerste lid, 1° en 5°, 146, tweede, derde en vierde lid, 147, 148, 149, 154 tot en met 157, en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening;

1382 en 1383 Sw;

162, 163, 182, 184, 185, 189, 190, 194 en 195 Sw.;

2 e.v. van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken;

1 van de wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten;

28 en 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen;

91, tweede lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

3, 5, 6 van de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie.

aangeduid door de heer Voorzitter,

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK, op tegenspraak,

Verklaart de feiten van de tenlasteleggingen A en B bewezen in hoofde van

Galast de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende één jaar, voor de bewezen verklaarde feiten van de tenlasteleggingen A en B samen.

Veroordeelt beklagde bovendien tot betaling van 31,28 euro bij toepassing van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Veroordeelt de beklaagde tot de kosten, bepaald op honderd en één euro en tweeëntwintig cent.

Uitgesproken in het Justitiepaleis te Veurna op bovengenoemde datum in aanwezigheid van :

, Alleenzettelend rechter, Voorzitter van deze kamer,
, substituant-Procureur des Konings en
griffier.